

Vidste du dog!

Luk.19.41-42: ”Og da Han kom nær til og så staden, græd Han over den og sagde: ”Vidste dog også du, ja, selv på denne din dag, hvad der tjener til din fred! Men nu er det skjult for dine øjne.”

Det var til Jerusalem, Jesus sagde disse ord - med gråd!

VIDSTE DU DOG - !

Har vi ikke grund til at sige det samme, hvor vi end vender øjet hen.

Vidste du dog – du stakkels **hedning**, du nidkære **jøde**, du fanatiske **muhamedaner** – du sovende **navnkristen**, du min rolige og sorgløse **nabo**, og du, der står mit hjerte særlig nær – **vidste du dog**, hvad der tjener til din fred.

Ja, vidste du det blot, så ville du ile derhen, hvor Guds sande fred er at få.

Og lad os, som véd det, blive stille.

Har vi ingen skyld? Har vi sagt det til dem? Måske! Men mærkede de Jesu sind bag ved ordene? Var der noget af Hans gråd og sorg i vor sjæl?

Vi kan let sige det til dem, men måtte det altid være i samme ånd som hos Jesus. Måtte de altid mærke noget af den smerte, der ligesom hulker gennem Hans ord:

VIDSTE DU DOG !